

Palko kára cirkev, KDH nesúhlasí

O podpore, ktorú dáva cirkev tejto vláde, sa podľa Vladimíra Palka tej predchádzajúcej ani nesnívalo.

BRATISLAVA. Poslanec KDH Vladimír Palko kritizuje cirkev za jej postoje k politikom. Vo svojom článku v časopise *týždeň* píše, že „je paradox, že práve Ficovej vláde sa dostalo od slovenských biskupov vyhlásenia, že biskupi túto vládu podporujú“. Iné vlády sa toho podľa neho nikdy nedočkali.

Predseda Konferencie biskupov Slovenska František Tondra po voľbách povedal, že podporujú, ak chce vláda zlepšovať sociálnu situáciu na Slovensku. Zároveň KDH vytkol, že nešlo s Ficom do vlády.

Kardinál a komunisti

Palko kritizuje aj kardinála Jána Chryzostoma Korca. Napríklad za to, že bol 5. júla oslavovať na Devíne sviatok Cyrila a Metoda s premiérom, prezidentom a predsedom parlamentu.

Kardinál po tomto stretnutí v Katolíckych novinách napísal: „Po päťnástich rokoch Slovenskej republiky sa naši najvyšší predstavitelia štátu prvý raz vedia ľudsky stretať, viesť dialóg, riešiť problémy, aj keď nemajú na všetko rovnaké názory - počúvajú sa a civilizovane hľadajú riešenia. Dnes prehovorili v jednom a tom istom duchu. To je u nás čosi nové. Pán Boh zaplať!...“

Palko na to hovorí, že jednota najvyšších troch činiteľov je dôsledkom toho, „že moc majú opäť v rukách komunisti“.

Cirkvi vyčíta, že podporuje strany, ktoré kedysi hlasovali za liberalizáciu interrupcií, ale strany, ktoré presadzovali výhradu vo svedomí, nepodporuje.

Hrušovský: Je to Palkov osobný názor

„Rešpektujeme súkromný názor pána poslanca Palka, má naň plné právo. V žiadnom prípade sa s ním nestotožňujeme,“ povedal hovorca konferencie biskupov Jozef Kováčik.

„Cirkev je vždy pripravená rokovať s každou demokraticky zvolenou vládou,“ hovorí. „Tieto vyjadrenia svedčia skôr o jeho aktivite získať si

v rámci jednej politickej strany svoj osobný vplyv,“ tvrdí Kováčik s tým, že Palkov názor „zďaleka nevnímame ako názor celého KDH“.

Potvrdil to aj predseda strany Pavol Hrušovský. „Osobne preferujem iný spôsob pri komunikácii s cirkvou a nesúhlasím so spôsobom, aký použil Vladimír Palko. Je to jeho osobný názor.“

Smer neotvára háklivé otázky

Ideológ strany Smer Boris Žala hovorí, že Palko sa cirkvi nesmie čudovať. „KDH sa pridalo na stranu neoliberálnych reforiem Ivana Mikloša, čo nie je v súlade so sociálnym učením cirkvi a pápežskými encyklikami.“

Dnes sú podľa Zalu pre Smer oveľa dôležitejšie otázky týkajúce sa sociálnej politiky ako riešenie ideologických problémov, pri ktorých sa s cirkvou nezhodnú. Aj preto Smer podľa neho napríklad neotvára otázku registrovaných partnerstiev a cirkve zasa zmluvu o výhrade vo svedomí. „Kňazi sú prítomní v každej obci, vidia reálne, čo sa deje,“ povedal Zala.

Pred voľbami pritom konferencia biskupov vyzvala voličov, aby nevolili strany, ktoré podporujú homosexuálne zväzky alebo nerešpektujú medzinárodné zmluvy. Analytici to chápali ako narážku na zmluvu s Vatikánom a odporúčanie voliť KDH.

SME, 1.10.2007

Napätý pokoj v Rangúne

Mjanmarský vojenský režim včera v Rangúne nasadil ďalšie posily. V uliciach hlavného mesta je už takmer 20-tisíc vojakov a policajtov. Proti takejto presile, ako aj pokračujúcemu masovému zatýkaniu v noci na včera sa demonštranti neodvážili.

V meste panoval napätý pokoj.

Mjanmarský režim však včera vyslancovi OSN Ibrahimovi Gambarimu dovolil stretnúť sa so známou predáčkou mjanmarskej opozície a nositeľkou Nobelovej ceny za mier Su Ťij, ktorú už roky drží v domácom väzení. Spolu rokovali takmer hodinu a pol. Gambari sa stretol aj s úradujúcim premiérom, no obaja mjanmarskí najvyšší činitelia

- generáli Than Šwei a Maun Ei - si na mierového sprostredkovateľa zatiaľ čas nenašli.

Pápež Benedikt XVI. vyjadril včera hlboké znepokojenie nad napätou situáciou v Mjanmarsku a vyzval na pokojné riešenie súčasnej krízy. „S veľkou úzkosťou sledujem mimoriadne vážne udalosti týchto dní v Mjanmarsku,“ vyhlásil v prvej verejnej reakcii na udalosti v krajine juhovýchodnej Ázie. Katolíci tvoria v Mjanmarsku, bývalej Barme, asi jedno percento populácie.

(čtk, tasr)

Nový čas, 1.10.2007

Židia a evanjelici nechcú Hlinku za otca národa

BRATISLAVA (mas) - Židia a evanjelici si nevedia predstaviť, že by sa mal stať otcom národa katolícky kňaz Andrej Hlinka. Obe cirkvi poukazujú na to, že ide o kontroverznú postavu slovenských dejín.

Židia vnímajú katolíckeho kňaza ako symbol slovenského fašistického režimu z rokov 1939 - 1945. „Podľa historikov nebolo používanie mena Andreja Hlinku v názve fašistických organizácií, napríklad Hlinkova garda, náhoda, ale dôkaz o logickom pokračovaní

Hlinkových ideí,“ povedal František Alexander z Ústredného zväzu židovských náboženských obcí na Slovensku.

Hovorkyňa evanjelickej cirkvi Edita Sabolíková tiež návrh zákona o Hlinkovi kritizovala. Ako uviedla, Hlinka sa k evanjelikom správal urážlivo, a preto si nezaslúži nosiť titul otec národa. Zákon však pravdepodobne nepodporia v parlamente ani viacerí koalíční poslanci.

(mas)

PRAVDA, 4.10.2007

Zvrhlá moderna?

Gerhard Richter geometrickým výtvarným jazykom parafrázoval svetelný efekt vitráže kolínskej katedrály, čo podrobil kritike miestny arcibiskup, kardinál Joachim Meisner. Ten navyše „opuncoval“ vznik nového kolínského múzea umenia neslávne známym hitlerovským pomenovaním „zvrhlého“ avantgardného umenia: „entartete Kunst“.

Pravdou je, že vitrážové okná od stredoveku v rámci geometrickej štruktúry sprostredkovali aj určitú figuratívnu informáciu, hoci efektnosť farebne lomeného svetla považujeme za jeden zo základných znakov pompy gotickej a neskoršej architektúry. Príkladov oceňovaného uplatnenia moderny v staršej architektúre je viac, spomeňme aspoň výzdobu okien kostola Fraumünster v Zürichu od Marca Chagalla.

Problém je však inde: ako je možné, že cirkev dnes uprednostňuje vyznavačský gýč pred myšlienkovým umením, ktorého časť minimálne vo svojej (univerzalistickej) abstrakcii spĺňa symbolické nároky, ktoré cirkev kladie?

V poslednom období sa aj u nás množia komentáre cirkevných hodnostárov či konferencií, ktoré spochybňujú povahu „moderného“ umenia - nielen pri jeho uplatnení vo svätostánkoch. Termín „moderné“ umenie býva pritom použitý nesprávne. Prevažne totiž ide o súčasné umenie. Spoločným znakom však býva snaha o spochybnenie slobody súdobého umeleckého prejavu, ktorý nie je dostatočne oslavný (rozumej: nekritický) vo vzťahu k životu, svetu a viere, najmä však, keď sa cirkev stáva terčom kritiky.

Skvelými príkladmi z posledných rokov sú nitrianska výstava Madona vo výtvarnom umení, na ktorej cirkvi prekážali svetské parafrázy fenoménu Madony. Tohtoročná bratislavská repríza českého projektu Papež kouřil trávu, ktorá vraj mala tým, že poctivo dokumentovala hedonizmus 60. rokov, navádzať na konzumáciu drog. Či aktuálna výstava v bratislavskej Open Gallery, kde študentky Monika Kováčová a Andrea Chreňová zverejnili záznam spovede o umení u viacerých kňazov.

Ak chceme problém uchopiť komplexnejšie, je nevyhnutné pokú-

siť sa o širšiu, hoci na tomto mieste populárnu genézu.

Výtvarná moderna 19. storočia prestala klásť ťažisko na „majstrovstvo“ výtvarného vypracovania obrazu. Bola to totiž práve formálna stránka prejavu, na ktorej po stáročia stál vývoj cirkevného motívu v umení. Moderna sa od tejto „fyzickosti“ oslobodila, namiesto formálnej zručnosti postavila na piedestál osobnosť a individualitu umelca.

V širšom meradle sa stala ideológiou, ktorej profanizácia nebola exkluzívne namierená proti cirkvi, ale na pozadí analýzy svojich umeleckých možností - prekonávať vlastné hranice - sprevádzala spoločenské vzťahy v dobových súvislostiach.

Postupom času teda už nestačilo iba odievať zaužívané cirkevné motívy do nového oblečenia. Umenie začalo o náboženstve uvažovať v širších filozofických, historických či individualistických - a teda aj spochybňujúcich dimenziách.

Šírku tohto procesu môžeme z určitého hľadiska považovať za obrazoborectvo a cez tragické dedičstvá 20. storočia aj za buričské či existenciálne posolstvá. Nikdy však ako celok neboli namierené iba proti cirkvi. Za vymiznutie náboženskej ikonografie z umenia je viac zodpovedná socialistická etapa našich dejín. Práve v nej vznikol dodnes platný dojem o neschopnosti aktualizácie náboženskej ikonografie v novšom umeleckom prejave. A tento dojem sa spätne prejavuje aj na permanentne romantickom a historizujúcom náhľade cirkvi.

Mozaiku zvyšujúcich sa nárokov umenia na vlastný myšlienkový základ iba dopĺňa zaujatie vedou, a tým aj exaktnosťou skúmania a jeho výsledkov, ktoré silnelo v rôznych dekádach 20. storočia. To tiež nenahráva monotónnosti tradične chápaného vzťahu motívu a zobrazenia. Dnešní poľskí študenti umenia dokonca vzbudzujú pocit, že kritika tradičného katolicizmu, ktorej sa v prácach venujú, patrí akejsi povinnej jazde radikálneho mladistvého vyrovnávania sa s konzervatívnosťou, ktorá do veľkej miery ovplyvňuje tvár súčasnej poľskej spoločnosti.

Ale skúsenosť umenia profánneho 20. storočia nie je len sumou vytvorených obrazov, ale je aj skúsenosťou

dejín umenia, vedeckej disciplíny vyformovanej práve v období moderny.

Ak dnes niekto vyhlási v podstate veľmi umiernené (a z hľadiska dejín aktuálneho umenia) až konvenčné Richterovo dielo za nevhodné a múzeum umenia za zvrhlé, potom už svojou vysnívanou predstavou o umení čelí celej disciplíne dejín umenia a to nie je z argumentačného hľadiska ľahké.

Naopak, dá sa to len totalitnou formou.

Nešťastie okolo „entartete Kunst“ v roku 1937 bolo vlastne intelektuálnou genocídou - podobne ako pálenie kníh židovských autorov na Opernplatz v Berlíne o štyri roky skôr.

Je jasné, že dnešný umelecký prejav nemá s aktuálnym životom cirkvi skoro nijaké viditeľné styčné body. V spoločnosti sa dokonca zaužívalo, že nerozumieť umeniu je takmer cnosťou - spomínam si, ako dal pred rokmi Ján Chryzostom kardinál Korec na nitrianskej vernisáži malieb Ladislava Záborského s úsmevom „k dobrému“ fakt, že sa v „modernom súčasnom umení“ nevyzná. Zdôrazniť, že v danom prípade to ani nebolo potrebné, je samozrejme, zbytočné.

Pokus o náhľad na súčasné umenie z pozície kresťanskej morálky môže byť síce oprávnený, ale dovedie nás len ku skratovým vyjadreniam a riešeniam, ktoré prehľbujú rozdielnosť týchto dvoch svetov.

Z množstva parafráz či ironicky ladených diel na danú tému, ktoré som v posledných rokoch videl, bola absolútna väčšina kriticky namierená proti cirkvi, nie proti náboženstvu ako takému. Cirkev je inštitúcia a diskutovať by mala inštitucionálne - Richter vytvoril dielo na objednávku pre chrám a bratislavské študentky zverejnili komunikáciu o súčasnom umení s kňazom (aj keď uznávam, že mala rezervy a mohla pobúriť.) Lenže ciele týchto dvoch počínov neboli v znesvätení, ale v komunikácii s dneškom. Totiž - výtvarné umenie si od praveku privlastňovalo viditeľný svet, ale dnes je jeho doménou rovnako svet myšlienkový a jeho súčasťou, nech sa nám to páči alebo nie, je (tatarsky povedané) obcovanie nielen s kultúrou a tradíciou, ale aj s inštitúciami, ktoré kultúru a tradíciu sprostredkujú.

Moderna sa stala ideológiou, ktorej profanizácia nebola exkluzívne namierená proti cirkvi. Sprevádzala spoločenské vzťahy v dobových súvislostiach.

Aj u nás sa množia komentáre cirkevných hodnostárov či konferencií, ktoré spochybňujú povahu „moderného“ umenia -nielen pri jeho uplatnení vo svätostánkoch.

O autorovi | Richard Gregor Richard Gregor, Teóriu a dejiny umenia prednáša na Akadémii umení v Banskej Bystrici. **PRAVDA, 29.9.2007**

Ozvali sa osobnosti

„163 osobností vedeckého, kultúrneho a spoločenského života“ požaduje striktné odmietnutie zákona o zásluhách Andreja Hlinku. Domnievajú sa, že schválenie zákona „by spôsobilo návrat štátnej propagandy“ a že takýto zákon „uráža demokratické ctenie národa“. Naozaj? Čo sa za týmto postojom skrýva?

Nie som zástancom prijímania zákonov, ktoré by legislatívne prikazovali úctu a rešpekt k nejakej osobe. Buď ju človek má, alebo nie. Z tohto hľadiska sa staviam k iniciatíve prijatia Lex Hlinka neutrálne. Krik „osobností“ mi však pripadá falošný. Pred časom nám iniciátor odmietnutia Lex Hlinka ponúkol rozsiahly článok. Prečítal som si ho a. zostal po ňom rozpačitý dojem.

Nie som historik, ale považujem za neodškriepiteľné, že sa Hlinka skutočne zaslúžil o slovenský národ a patrí k najvýznamnejším postavám slovenskej medzivojnovovej politickej scény. Bol to on, kto v roku 1907 zjednotil na jednej kandidátke katolíkov i protestantov. Bol to on, kto podporil vznik Československa. Možno bol naivný v zahraničnej politike, ale o to viac bol človekom činu, ktorému veľmi záležalo na pozdvihnutí národa. Možno mal komplikovanú povahu, ale snažil sa spolupracovať aj s protivníkmi a oponentmi. Iniciátor odmietnutia zákona o Hlinkovi nám podsúva jeho fascináciu Hitlerom, ale obchádza skutočnosť, že aj významnejší európski politici 20. a 30. rokov vnímali Hitlera škandálózne.

**Miroslav Lettrich
SME, 4.10.2007**

Bilbordy z ulíc zmiznú

Škandalózna kampaň Právo na život sa končí

Kontroverzná kampaň Európskeho centra pre bioetickú reformu a Pastor Bonus namierená proti potratom sa skončila. Z miest tak zmiznú bilbordy s fotografiou usmrteného plodu v 11. týždni tehotenstva.

Projekt podľa koordinátorov prispel k stiahnutiu návrhu ministerstva zdravotníctva, ktorý mal lekárom odmedziť možnosť odmietnuť interrupcie.

Minister Ivan Valentovič to ale odmietol. Kampaň pritom vyvolala kritické reakcie Spoločnosti pre plánované rodičovstvo a aj Rady pre reklamu.

Podľa koordinátorky projektu Jany Tutkovej projekt presvedčil mnohých ľudí, že umelé ukončenie tehotenstva je neetické. „Verejnosť mohla spoznať, ako vyzerá usmrtenie nenarodeného dieťaťa umelým potratom. Mnohí občania po zhliadnutí pravdy zmenili názor na jeho etickosť a odmietajú zlo, „dodala Tutková s tým, že na Slovensku denne zomrie chirurgickým potratom 39 detí. Webová stránka počas trvania kampane navštívilo 67-tisíc ľudí.

„Sme presvedčení, že vláda, ako aj široká verejnosť teraz lepšie chápu pracovníkov v zdravotníctve, ktorí majú morálne zábrany usmrčovať

nenarodené deti, „ povedal hovorca kampane Marek Nikolov. Minister zdravotníctva Ivan Valentovič odmietol informácie, že zmenil jeden z predložených zákonov pod vplyvom bilbordovej kampane proti potratom.

„Ministerstvo návrh zákona zmenilo na základe pripomienok z medzirezortného pripomienkového konania, „ povedala hovorkyňa rezortu Silvia Balázsová s tým, že sa od kontroverznej kampane dištancujú. Lekári tak naďalej môžu odmietnuť vykonať interrupciu alebo umelé oplodnenie podľa pravidiel takzvanej výhrady vo svedomí vychádzajúceho z kresťanských zásad.

Projekt pod drobnohľadom

Projekt ostro odsúdila Spoločnosť pre plánované rodičovstvo. Podľa jej šéfky Olgy Pietruchovej by malo byť rozhodovanie o potrate výlučne na žene.

Arbitrážna komisia Rady pre reklamu na svojom mimoriadnom zasadnutí potvrdila, že kampaň bola neetická. „Zasiahla všetky vekové skupiny od malých detí až po starších občanov. Mohla šokovať a niektorým privodiť aj psychickú ujmu, „ povedala predsedníčka komisie Jarmila Grujbárová.

(net, tasr, čtk), Nový čas, 1.10.2007

Európania vraj šíria v Afrike HIV

Mozambický arcibiskup obvinil Európu, že do Afriky úmyselne posieľa nakazené prezervatívy.

MAPUTO. Európania posielajú do Afriky prezervatívy úmyselne infikované vírusom HIV, aby sa tam rýchlejšie šíriло ochorenie AIDS. S týmto šokujúcim tvrdením prišiel tento týždeň v rozhovore pre BBC mozambický arcibiskup Francisco Chimoio.

Podľa neho sa Európa snaží, aby bol s Afričanmi „rýchly koniec“ a mohla tak ľahšie pokračovať vo svojej tradičnej kolonizačnej politike.

Hlava Katolíckej cirkvi v Mozambiku dokonca uviedla, že vie o dvoch konkrétnych európskych krajinách, ktoré nakazené kondómy vyrábajú. Odmietol však spresniť, o ktoré ide. V súlade s oficiálnym stanoviskom katolíckej cirkvi Chimoio zdôraznil, že najlepšou

ochranou proti AIDS je sexuálna abstinencia a manželská vernosť.

Okrem toho obvinil arcibiskup v rozhovore Západ, že nákazu HIV šíri v Afrike aj pomocou antiretrovirálnych liekov, ktoré majú chorobu liečiť.

Ku Katolíckej cirkvi sa v Mozambiku hlási približne pätina populácie a arcibiskup tam patrí medzi najvplyvnejších verejných predstaviteľov. Jeho výroky však pobúrili mozambických aktivistov bojujúcich proti AIDS. Podľa Marcelly Mahanjaneovej tam prezervatívy rozdávať už roky a majú s nimi dobré skúsenosti.

Mozambické čísla sú alarmujúce. HIV pozitívnych je tam viac ako 16 percent z 19 miliónov obyvateľov a každý deň sa vírusom podľa BBC nakazí ďalších 500 ľudí.

**ma, reuters
SME, 29.9.2007**

Tam, kde bezdomovcom hovoria chlapci

Fara v Žákovciach je pre kňaza Mariána Kufu niečo viac, ako len obľúbené miesto. Je to jeho srdcová záležitosť, poslanie, pre ktoré žije dvadsaťštyri hodín denne. Za šesťnásť rokov sa mu podarilo zo starej zdevastovanej budovy vybudovať rozsiahly areál, v ktorom už našlo prechodný domov mnoho životom skúšaných, či na okraj spoločnosti postavených ľudí. Marián Kufa pôvodne vôbec neplánoval stať sa kňazom. Keď bol mladý, chcel sa oženiť, tešil sa na deti. Zaujímali ho kone, pušky, karate, horolezectvo a chystal sa do horskej služby. Obrat v jeho živote nastal po ťažkom úraze v Tatrách. Počas dlhého pobytu v popradskej nemocnici sa vraj zásadným spôsobom zmenil jeho rebríček hodnôt. „Začal som sa pýtať, na čo sme tu, kam sa ponáhlame, kam krácame. A rozhodol som sa, že svoj život zasvätim tým, ktorí to najviac potrebujú. Po uzdravení som išiel do seminára za kňaza. Ako tridsaťročný,“ hovorí Marián Kufa.

Blázni zo starej fary

Starú zrúcanú faru v Žákovciach si pamätal ešte z čias, keď s kamarátmi horolezcami opravovali kostolné veže. Bola síce v dezolátnom stave, ale veril, že ju dokáže opraviť a vytvoriť v nej útulok pre ľudí odkázaných na pomoc.

Keď začínal, mal vraj len 500 korún, aj to požičaných. Do práce sa pustil s dvoma chlapcami prepustenými z polepšovne a väznice pre mladistvých. Začali faru pomaly opravovať. V začiatkoch ich ľudia považovali za bláznov. Postupne však začali pribúdať „chlapci“, ako sa tu nežne hovorí bezdomovcom, ale aj pomoc od okolia. Keď ľudia videli, že to myslí vážne, začali nosiť stavebný materiál, sem-tam kravu, kozu či koňa. Najskôr opravili starú schátranú budovu, potom začali vysušovať a zasypávať okolité močiare. K zrekonštruovanej starej fare postupne pribudli nové budovy a dnes je celý areál obklopený krásnou záhradou, v ktorej nechýba detské ihrisko a malé jazierko. V hospodárskych budovách chovajú domáce zvieratá. Pečú vlastný chlieb.

Stotridsať zblúdilych duší

Fara v Žákovciach v súčasnosti slúži ako prechodný domov pre bez-

domovcov, siroty, matky s deťmi, ktoré prišli o strechu nad hlavou, týrané ženy, telesne postihnutých a nevládných, siroty i bývalých trestancov. Táto na prvý pohľad nehomogénna zmes ľudí tu spolu pokojne nežije v harmónii. Filozofia je jednoduchá. Každý pracuje podľa svojich schopností a jedni pomáhajú druhým. O nemobilných obyvateľov sa starajú nielen zdravotné sestry, ale aj „chlapci“.

Prijmú vraj každého, kto o to požiada, bez rozdielu vyznania. Záujem je však oveľa väčší, ako kapacita dovoľuje. V súčasnosti tu našlo prechodný domov asi stotridsať ľudí, z toho tridsaťjeden detí s matkami a tri kompletne rodiny.

„Naším cieľom je poskytnúť prechodný pobyt ľuďom, nad ktorými ostatní zlomili palicu, alebo ľuďom, ktorí sa ocitli v životnej kríze, a dať im zmysel života. Nádej, nie istotu. Vzniká tu zvláštna symbióza, keď napríklad bývalý trestanec pomáha nevládnemu človeku, obidvaja sa navzájom obohacujú,“ hovorí farár Kufa.

Za trest kúpiš fúrik

Panujú tu však prísne pravidlá - každý musí pracovať, platí absolútny zákaz alkoholu a drog. Inak by to nemohlo fungovať. Ak niekoho pristihnú s alkoholom, čaká ho trest - zo svojich sociálnych dávok kúpi fúrik. Ak sa problém zopakuje, musí odísť.

„Ak chce niekto páchať trestné činy, piť, fetovať a nechce sa mu robiť, vyhodí sa od nás sám. V bese je najväčší trest, že je človek zavretý. U nás je najväčší trest, že ho pustíme. Ale ľuďom sa oplatí veriť, aj keď ma už tisíckrát oklamali a zneužili. Snažíme sa naučiť ich pracovať a zbaviť sa toho, čo ich zotročuje - drog, klamstva, alkoholu, lenivosti. Naším cieľom je pripraviť ich do života a dať ich do poriadku. Ale máme tu aj ľudí veľmi chorých, nemohúcich, ktorí potrebujú veľa lásky. Dnes sa ľudia často boja ísť do nemocnice. Boja sa, že stratia lásku a dôstojnosť. My dbáme na to, aby bola každému zachovaná ľudská dôstojnosť.“

Zuzana Šujanová
SME, 29.9.2007

Patriarcha sa asi stretne s pápežom

PARÍŽ. K historickému stretnutiu hláv pravoslávnej a rímskokatolíckej cirkvi by mohlo dôjsť do roka alebo dvoch. Pre francúzsky denník Le Figaro to povedal patriarcha ruskej pravoslávnej cirkvi Alexej II. Podľa neho by obe cirkvi mali spoločne bojovať proti eutanázii, interrupcii a manželstvám rovnakých pohlaví.

(reuters)
SME, 2.10.2007

Lyžiaru u pápeža

VIEDENĚ - Niekoľko týždňov pred štartom SP v Söldene sa rakúska reprezentácia v alpskom lyžovaní dočká veľkého vyznamenania.

Pápež Benedikt XVI. prijme Maiera, Götschlovú a spol. najbližšiu sobotu vo Vatikáne. **sita, tasr**
Nový čas, 3.10.2007

Smrť si vybral sám

Pápež Ján Pavol II.

VATIKÁN - Urobil jednoznačné rozhodnutie. Len dva dni pred svojím skonom odmietol pápež Ján Pavol II. hospitalizáciu a liečbu v nemocnici.

Potvrdil to kardinál Javier Lozano Barragán, ktorý vo Vatikáne zastáva post porovnateľný s ministrom zdravotníctva.

Ten tak reagoval na špekulácie dvoch talianskych lekárov, že obľúbený pápež podstúpil „pasívnu eutanáziu“.

„Ak ma preveziete na rímsku kliniku Gemelli, máte možnosť vyliečiť ma? Odpoveď znie nie, a preto zostanem tu a odovzdám sa Bohu,“ povedal pápež 30. marca 2005. O dva dni poslednýkrát vydýchol.

Jeho smrti predchádzalo dlhé obdobie agónie.

Trpel Parkinsonovou chorobou. (čtk, sd), Nový čas, 5.10.2007

Obžalujú kšeftárov?

Do dvoch týždňov by malo byť jasné pokračovanie v prípade bytčianskeho farára Pavla Trnku.

Ten je spolu so štyrmi Slovákami a dvoma Rakúšanmi obvinený z predaja falošných obrazov. „Všetky podklady vrátane znaleckého posudku o nepravosti obrazov už má prokuratúra, „ povedala nám podpredsedníčka príslušného rakúskeho súdu Dr.

Christa Zemanek. Prokuratúra rozhodne, či vznesie žalobu proti skupine.

Kňaz obvinenie odmieta s tým, že si chcel iba overiť pravosť obrazov a nemienil ich predat'. (amb)

Plus jeden deň, 4.10.2007

Katakomby pod Žilinou

ŽILINA - Staré chodby viedli okolo Mariánskeho námestia. Historici sprístupnili ďalší kúsok žilinských dejín. Odkryli časť katakomb pod kapucínskym kláštrom.

Návštevníci mestského podzemia prejdú starými gotickými chodbami, ktoré sú pod kapucínskym kláštrom na Mariánskom námestí. Kedysi to boli pivnice meštianskych domov. Neskôr ich odkúpila jezuitská cirkev.

V útrobach pod kláštrom boli nielen skladiská, ale našli tu aj hrobky.

Viaceré chodby sú nepriechodné a tvrdohlavo strážia svoje tajomstvá.

Jedna z nich údajne smerovala až na Budatín, žilinský hrad na okraji mesta.

V pivniciach narazili odborníci aj na zasypané oblúkové chodby. Tieto podzemné arkády viedli okolo celého Mariánskeho námestia. Nadzemné arkády - v Žiline zvané laubne - sa zachovali dodnes.

Záujem Žilinčanov i turistov o tajomné mestské podzemie neútlícha.

Akurát kapucínski mnísi, ktorí dodnes obývajú kláštor, sú z toho trochu nervózni. Vraj na duchovné rozjímanie je tu teraz priveľký svetský ruch. JANA PUSTAYOVÁ

Plus jeden deň, 4.10.2007

Kňaz ďalej ostáva medzi obvinenými

Bytčianskemu farárovi Pavlovi Trnkovi hrozí za predaj falšovaných obrazov 10 rokov väzenia. Rakúsky súd zatiaľ vo veci nerozhodol.

Trnku si všimla rakúska polícia začiatkom roka. Podľa vyšetrovateľa Franza Zadržila začali vtedy preverovať informáciu o ponuke istého Slováka, ktorý chcel v Rakúsku predat' údajne pravé obrazy svetoznámych maliarov.

Malo ísť hlavne o diela francúzskych impresionistov, ktorých hodnota sa pohybuje v desiatkach miliónov korún. „Nasadili sme na prípad volavku - človeka, ktorý vystupoval ako nádejny kupec, „ povedal nášmu denníku Zadržil. Policajt - volavka dohodol so skupinkou piatich Slovákov a dvoch

Rakúšanov stretnutie v hoteli nH na viedenskom letisku Schwechat. Tam priniesla skupinka 3 obrazy na ukážku, ďalších 9 mali mať kšeftári na Slovensku.

Priniesli si aj spočítavačku na peniaze. Policajný expert na prvý pohľad zistil, že ide o nevydarené falzifikáty.

Priekupníci skončili v rukách rakúskej polície. Policajtov prekvapilo, že Trnka je kňaz. Jeho spoločníčkou bola Danka Ondrušová. Michal Straka, Andrej Ozabal, Emília Štefunová a dvaja Rakúšania boli iba sprostredkovatelia. Stíhajú ich na slobode. Hrozí im až desať rokov basy. Osud ďalších, podľa všetkého tiež falošných obrazov, je nejasný. (amb)

Plus jeden deň, 2.10.2007

Boh vám to zráta

Farár Trnka, ktorého preslávila aféra s obrazmi, všetkým odkazuje:

BYTČA - Sebavedomie bytčianskeho kňaza Pavla Trnku nenahľadala ani aféra s falošnými obrazmi. Naďalej káže v kostole a učí náboženstvo. Dokonca založil i cirkevné centrum voľného času, určené najmä najmladším.

„Som naďalej kňazom i dekanom so všetkými povinnosťami, ktoré k tomu patria, „ vysvetlil nám pri nedávnej návšteve. K rakúskej afére s falzifikovanými obrazmi sa už vracat' nechce. Vraj normálni ľudia ho pochopili, tí nenormálni (napríklad i novinári) ho nezaujmajú.

„Boh to pred smrťou každému zráta, „ prorokuje. V Bytči má naďalej veľa verných. Niektorí veriaci však na jeho kázne nechodia. Ak sa zjaví pred oltárom, odídu. „Kňaz by nemal byť poškvrený ani podozrením zo zlého skutku, „ tvrdia napodiv i niektorí starší. Iní dodávajú: „Nemal by sa tváriť ako martýr, ktorému každý ubližuje! „ Chce spájať mladých Pavol Trnka sa však cíti nevinný a obracia sa k mladým, s ktorými si vždy rozumel. 1. septembra najmä pre nich otvoril cirkevné centrum voľného

času. Umelecké, športové či jazykové krúžky majú viesť pedagógovia a odborníci.

„Prihlásila sa mládež aj z okolitých obcí, „ vysvetľuje Pavol Trnka. „Chceme vytvoriť spoločenstvo detí celého regiónu. „

Dostane 5 miliónov?

Centrum eviduje 1 172 detí.

Niektorí Bytčania upozorňujú, že pri prvom letnom prieskume mali o cirkevné centrum voľného času záujem iba štyri (!) deti, o týždeň ich už bolo vyše tisíc! Zrejme zabrala propagácia na detských omšiach. Nemenovaná mestská úradníčka si len povzdychla: „Kým neboli centrá dotované, nikomu sa do toho nechcelo. „ Dnes každé takéto zariadenie dostáva príspevok z podielových daní. Referentka školstva Anna Tarneková potvrdila, že vlni dostalo mestské centrum voľného času na jedno dieťa 4 600 korún.

Ak by mestský úrad rozhodol, že výška príspevku ostane nezmenená, mohol by pán farár Trnka získať pre svoje centrum takmer 5 miliónov! A to už je veru slušná suma.

JANA PUSTAYOVÁ

Plus jeden deň, 2.10.2007

Evanjelici nechcú Lex Hlinka

Fico informoval Slotu, že poslanec-ký klub Smeru má v prípade Hlinku „voľné hlasovanie“

Evanjelická cirkev je proti zákonu o Hlinkových zásluhách. Aj preto majú podľa SNS niektorí poslanci problém návrh podporiť.

Zákon, ktorý má urobiť z Andreja Hlinku už na najbližšej parlamentnej schôdzi „otca národa“ rozdeľuje Slovensko z náboženského hľadiska.

Evanjelická cirkev je proti tomu, aby bol prijatý. „Príčina tkvie v Hlinkovej náboženskej neznášanlivosti, v jeho až do konca života dôsledne prejavovanom opovrživom hanobení a tupení všetkého, čo bolo evanjelické,“ povedala SME Edita Sabolíková, mediálna tajomníčka Generálneho presbyterstva Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. „Pourážal nás evanjelikov ako málo- kto iný. Pomenoval nás vredom na tele a kľatbou slovenského národa,“ hovorí Sabolíková a cituje evanjelického biskupa Vladimíra Pavla Čobrdu z roku 1939. „A my by sme mali podporovať jeho vyhlásenie za „otca národa“?“

Voľné hlasovanie

Aj odmietanie Hlinku zo strany evanjelikov je podľa predsedu poslaneckého klubu SNS Rafaela Rafaja dôvodom, pre ktorý nechcú zákon podporiť niektorí koalíční poslanci.

„Celonárodná zodpovednosť stojí vyššie ako religiózna príslušnosť,“ hovorí Rafaj. „Katolíci Hlinka vyvažuje okrem iného evanjelika Štefánika,“ myslí si.

Z HZDS zákon nepodporili napríklad Jozef Kováčik alebo Miroslav Urbáni. Proti boli aj poslanci Smeru Boris Zala alebo Ľubomír Petrák. „Nemyslím si, že Hlinka prispel k vzniku Slovenskej republiky,“ zdôvodnil svoj postoj Zala.

Predseda Smeru a premiér Robert Fico povedal, že predsedu SNS Jána Slotu, ktorá zákon predkladá, už informoval, že poslanci Smeru majú v tomto prípade „voľné hlasovanie“ a nie sú viazaní stanoviskom strany. „Smer nechce o historických otázkach organizovať hlasovanie svojho klubu. Je škoda, že s Andrejom Hlinkom sa spájajú neslávne Hlinkove gardy, ktoré však vznikli až po jeho smrti,“ povedala hovorkyňa strany

Katarína Kližanová-Rýsová.

SDKÚ ešte uvidí

Zákon do druhého čítania budú pre nesúhlas s ním, alebo pre neprítomnosť nepodporilo 20 koalíčných poslancov. Hlasovalo zaň však celé KDĽ, ktoré navrhlo podobný zákon, aj časť poslancov SDKÚ. Tí však ešte nie sú rozhodnutí, či ho podporia aj v druhom čítaní. SMK bola proti. Predseda poslaneckého klubu SDKÚ Stanislav Janiš povedal, že ak z návrhu vypadnú pasáže o trestnej zodpovednosti, udalosti v Černej a zrejme aj názov „otec národa“, možno zákon podporia. „Uvidíme v druhom čítaní,“ povedal. Aj u nich je hlasovanie voľné.

„Zaujímavé je, že títo poslanci majú vnútorný problém podporiť Lex Hlinka, ale nemajú absolútne žiadny problém, keď majú Hlinku v peňaženke,“ povedala podpredsedníčka SNS Anna Belousovová na margo Hlinku na tisíckorunáčke. Podľa nej zákon prejde, pretože SNS ho chce oceniť ako politika a nie ako katolíckeho kňaza.

„Vnímame to tak, že tak v prípade Tisu, ako aj v prípade Hlinku je najväčším hriechom to, že bol katolíckym kňazom,“ povedal hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Hlinkovi prekážali luteránski liberáli

O Andrejovi Hlinkovi návrhu zákona sme hovorili s historikom MILANOM ZEMKOM.

Prečo Hlinka rozdeľuje katolíkov a evanjelikov?

„Ešte aj v medzivojnovom období sa katolíci dívali na evanjelikov ako na odpadlíkov, aj keď to nahlas nehovorili. Evanjelici mali zrejme oprávnený pocit, že konfesiónálne nie sú bráni rovnocenne. Sám Hlinka však aj verejne tvrdil, že na Slovensku vládnu luteránski liberáli. Tým mal zrejme na mysli prevažne hlasistov v agrárnej strane, hoci všetci neboli evanjelici. Tieto spory trvali až do jesene 1938, keď ľudáci prebrali celú moc.“

Môže to ešte dnes v myšliach evanjelikov zohrať rolu?

„Táto tradícia zrejme pretrváva v istej miere dodnes. Prečo by mali

evanjelici podporiť zákon, ktorý hovorí o Hlinkovi ako o otcovi národa, keď ho v čase, keď žil, za otca národa nepovažovali? Má to aj vecné hľadisko, nielen konfesijné. Poslanci slovenského snemu v roku 1939 mali viac rozumu ako títo v roku 2007. Vtedy prijali síce Lex Hlinka, ale bola tam len jediná veta, že sa zaslúžil o národ.“

Rafael Rafaj hovorí, že evanjelici majú zákon o Štefánikovi, tak prečo by katolíci nemohli mať Hlinku. Pozeralo sa na Štefánika niekedy ako na evanjelika?

„Štefánik mal to ‚šťastie‘, že zahynul veľmi zavčasu a na vnútropolitickú scénu sa nemohol ostro profilovať. Zahynul hrdinskou smrťou, ktorá stále nie je celkom objasnená. Hrá to na strunky určitého romantizmu, ktorý je slovenskej duši blízky bez ohľadu na konfesiu. To, že sa zaslúžil o vznik Československa, oceňujú všetci.“

Pôvodná SNS bola tiež skôr evanjelická. Ako vnímate, že dnešná podporuje Hlinku?

„Dnešní členovia SNS sa dopúšťajú politickej bezočivosti už tým, že sa vyhlasujú za pokračovateľa národnej strany z čias Uhorska a potom Československa. Táto SNS nemá s tou historickou okrem ukradnutého mena nič spoločné.“

(mož), SME, 2.10.2007

Bitka v ženskom kláštore

Arcibiskup z Bisciglie v južnom Taliansku požiadal Vatikán, aby uzatvoril Kláštor svätej Kláry. Dôvodom je, že tamojšie sestričky sa rozhodli vyriešiť svoju hádku riadnou bitkou.

Dvom sestričkám sa totiž nepozdávali veľmi prísne spôsoby ich predstavenej sestry Liliány. Spor vyriešili ručne stručne. Predstavenú zhodili na zem a doškriabali jej tvár.

Arcibiskup Giovanni Battista Pichierri skonštatoval, že kláštorné spoločenstvo stratilo svoje poslanie a požiadal Svätú stolicu, aby kláštor zatvorila.

Dve mníšky - bitkárky už z kláštora museli odísť.

Predstavená kláštora, sestra Liliána, sa však v kláštore zabarikadovala a odmieta ho opustiť. (čtk)

Plus ježen deň, 2.10.2007

Ako sa baníci prestali za totality modliť

Zásadnou zmenou, na ktorú si ľudia po februári 1948 pamätajú, bola aktívna kampaň proti náboženstvu a cirkvi, ktorá zanechala veľké a nenahraditeľné škody v slovenskej kultúre.

Po februári roku 1948 komunisti prebrali politickú moc v ČSR a vzápätí začali s čistkami v radoch svojich odporcov. V januári 1951 som sa rozhodol ako vysokoškolák nastúpiť do zamestnania a nechal som si jednu skúšku, aby som mohol ešte ako študent využívať režijné cestovné výhody rodinného príslušníka železničného zamestnanca.

Bol som pridelený do Banskej Štiavnice, kde prebehli politické čistky a riaditeľom aj hlavným inžinierom zostal banský inžinier už pred dôchodkovým vekom. Strane sa odvd'ačil tým, že za svojich zástupcov menoval predsedu KSS a predsedu Krajskej odborovej organizácie baníkov.

Vo svojom prvom zamestnaní som očakával, že ma niekto oboznámi s organizáciou, mojimi povinnosťami a právomocami, s celkovou geologickou situáciou a ďalšími odbornými zámermi a perspektívou. Nič z toho sa nestalo, nikto si ma nevšimol, nikoho nezaujímalo, čo robím a ja som tiež nevedel, čo mám robiť.

Vždy som sa pridala k niektorému revírnikovi a fíral som s ním po pracoviskách. Ani od nich som sa však nič nedozvedel. Prvá vec, ktorá ma prekvapila, bolo spoločné modlenie sa baníkov pred každým fíraním. Bolo to odriekanie otčenášov a zdravasov a potom individuálne modlitby a prosby za orodovanie známych svätých. Fíranie sa tým oddaľovalo.

Modlitba pred prácou

Raz prišiel fírať starší odborník z nadriadeného orgánu a vzal ma so sebou. Začal sa ma vypytovať, kde sa nachádzame, na ktorej žile, čím sa táto vyznačuje a na každom pracovisku sa vyzvedal odo mňa, prečo sa razi to či ono banské dielo. Nevedel som nič. Požiadal ma, aby som po vyfíraní prišiel za ním na riaditeľstvo do meračského oddelenia, kde mi ukázal všetky mapy, všetky pracoviská, kde sme fírali a ku každému výklad, aký účel má to či ono pracovisko. Nakoniec mi povedal: „Pán kolega, keď prídem druhý raz, budete mi o tomto rozprávať vy a uvediete, čo sa tam

za poslednú dobu zmenilo.“ On mi otvoril oči a dal náplň mojej práci. Druhý raz už neprišiel, zomrel.

Stranícki zástupcovia hlavného inžiniera začali vidieť vo mne človeka, ktorý ich môže ohroziť v ich postavení a vymysleli si na mňa lesť. Predseda strany si ma zavolať a povedal mi: „Súdruh inžinier, na tvojej šachte pretrváva tmárstvo, baníci sa modlia pred každým fíraním. To musíš zakázať, strana nedovolí, aby namiesto upevňovania jednoty robotníckej triedy sa udržiavali klérofašistické prežitky.“

Dobre si to na mňa vymysleli. Keď nesplním príkaz, môžu ma brať na zodpovednosť, čo sa prejaví v kádrovom posudku a finančnom hodnotení. Keď splním, popudím proti sebe baníkov a oni, ako predstavitelia najrevolučnejšej časti robotníckej triedy ma môžu pripraviť o pracovné miesto.

Nakoniec som ostal sám

Od detských rokov som chodieval do kostola a tak som sa modlieval spolu s baníkmi. Moje domáce večerné modlitby sa dotýkali tejto ťažkej úlohy a prosil som Boha, aby mi ju pomohol riešiť. Spoliehal som sa na jeho vôľu.

Biblia bola súčasťou mojej knižnice a raz som pocítil potrebu niečo si z nej prečítať. Úplne náhodou som ju otvoril na strane Matúšovho evanjelia, 22. kapitola. Keď som prečítal jej 21. verš, zaliala ma horúčosť. Je tam napísané: „Dávajte teda, čo je cisárovi cisárovi a čo je Božie, Bohu.“ Keď sa baníci modlili už v pracovnej dobe, dávali Bohu, čo patrí „cisárovi.“ Okamžite ma napadlo riešenie, ktoré som sa rozhodol realizovať.

Po skončení modlenia pred fíraním som baníkom povedal: „Dnes sme sa takto modlili posledný raz. Od 6. h začína pracovná doba a za modlenie nás štát neplatí. Preto počnúc zajtrajškom, začneme sa modliť pred začatím pracovnej doby, teda od 5.30 h. Osobne budem na to dohliadať.“

Na druhý deň som bol v práci o 5.30 h a začal som s modlením ako prvý. Moje rozhodnutie nezostalo bez šomrania, pracovná doba bola naviazaná aj na príchod hromadnej dopravy a baníci, ak sa chceli modliť podľa môjho nariadenia, museli

cestovať so skorším spojím. Ja som však išiel príkladom. Postupom času baníkov pri modlení pred začiatkom pracovnej doby ubúdalo, až jedného dňa som zostal na modlenie sám.

Takto som splnil príkaz predsedu KSS a splnilo sa aj moje osobné pranie. Časom sa uvedení zástupcovia hlavného inžiniera stali nedostatočne kvalifikovaní na výkon svojich funkcií. Začali robiť iný druh práce a mne už nemohli vytýkať, že ich svojim „tmárstvom“ nejakým spôsobom ohrozujem.

Rudolf Lazar

Súdruh inžinier, na tvojej šachte pretrváva tmárstvo, baníci sa modlia pred každým fíraním. To musíš zakázať, strana nedovolí, aby namiesto upevňovania jednoty robotníckej triedy sa udržiavali klérofašistické prežitky.

SME, 3.10.2007

Vatikán rieši vesmír

Vatikánska univerzita hostí päťdňový vedecký seminár o vzniku vesmíru. Svätá stolica sa tak snaží dokázať, že sa nebráni vede.

Viac ako dvesto vedcov z celého sveta sa v týchto dňoch zúčastňuje vo Vatikáne na seminári o galaxiách.

Hostiteľkou je Pápežská univerzita v Ríme, ktorú normálne navštevujú najmä študenti teológie. Konferencia sa okrem iného zaoberá vznikom vesmíru, temnou hmotou či čiernymi dierami a zúčastňujú sa na nej aj jezuitskí kňazi, ktorí pôsobia vo Vatikánskom observatóriu.

Vatikán podľa jezuitských astronómov usporadúva konferenciu najmä preto, aby svetu dokázal, že sa vedy nebojí. Mimochodom, v pápežskom letnom sídle Castelgandolfo sa nachádza jedna z najvýznamnejších zbierok meteoritov na svete.

„Máme svoj názor na to, ako Boh stvoril vesmír a chceme dať najavo, že dve pravdy môžu jestvovať vedľa seba. Ak máte dostatok viery, nemusíte sa báť vedy, „vyhlásil jezuita Guy Consolmagno, kurátor pápežskej zbierky meteoritov. (ho), Plus jeden deň, 3.10.2007

Talianski biskupi kúpili futbalový klub

LONDÝN, RÍM (ČTK) - Talianski biskupi chcú zachrániť upadajúcu povest' futbalu. Biskupská konferencia preto kúpila treťoligový klub AC Ancona, ktorý bol v minulosti zapletený do korupčnej aféry. Jeho prostredníctvom chce do športu vrátiť slušné správanie. Vedenie tímu bude trestať vlastných hráčov za fauly verejneprospešnými prácami, zníži ceny lístkov a zisk z ich predaja pôjde na boj s chudobou v rozvojových krajinách. „Z pohľadu fair play a športového ducha prechádza futbal veľkou krízou. Chceme doň vrátiť morálku,“ vyhlásil ancoriský arcibiskup Edoardo Menichelli. Podľa neho bude zavedený kódex

správania sa, ktorý budú musieť dodržiavať nielen hráči, ale i fanúškovia. Priaznivci tak nebudú môcť pokrikmi ani transparentmi urážať či provokovať súpera. „Ešte nás nezoznámili so všetkým, čo by v pravidlách malo byť, ale to, čo sme si so spoluhráčmi prečítali v novinách, znie zaujímavo,“ citoval britský denník The Daily Telegraph útočníka Andreu Staffolaniho.

Talianska biskupská konferencia vlastní 80 percent klubu, zostávajúcich 20 patrí bývalému prezidentovi klubu Sergiovi Schiavonemu. Cirkevné vedenie tímu už naplánovalo hráčom stretnutie s pápežom.

PRAVDA, 5.10.2007

Vyjde rozprávka o Benediktovi XVI.

K rozprávkovej knižke o populárnom pápežovi Jánovi Pavlovi II. sa čoskoro pridá životopisná rozprávka o jeho nástupcovi Benediktovi XVI. Pápež už „odklepol“ novú knihu, v ktorej je životný príbeh pontifika podaný očami jeho obľúbeného kocúra. Príbeh s názvom Jozef a Čiko napísala autorka z Milána Jeanne Perego. „Kto môže mať osobnejší náhľad do osobného života Svätého Otca, ako jeho deväťročný kocúr Čiko,“ hovorí autorka.

V 44-stranovej knihe si Čiko spomína na detstvo Josepha Ratzingera, ktorý vyrastal v bavorskej rodine v nacistickom Nemecku. Sleduje jeho životnú cestu od momentu, keď stal kňazom, a končí jeho zvolením za hlavu cirkvi v apríli 2005. Pápež „je môj najlepší priateľ, úžasný človek, s ktorým som prežil mnoho šťastných chvíľ,“ zveruje sa v knižke kocúr. V knihe sa nevyhýba žiadnym chuloslivým témam,

ani tomu, že v období nacizmu bol mladý Joseph členom Hitlerjugendu.

Aj keď sa autorka s pápežom nikdy nestretla, kniha má byť plná detailov z jeho života, ilustrácií a nesie v sebe kresťanský odkaz. „Môžem vás uistiť, že všetko, čo nájdete v tejto knihe, je pravda,“ dodal pápežov osobný tajomník otec Georg Gaenswein.

Ten napísal aj úvod do knihy čo naznačuje, že Benedikt XVI. knihu čítal alebo dal na jej vydanie svoj súhlas. V úvode otec George hovorí, že je to

zaujímavý príbeh o Svätom Otcovi. „Zistíte, že pápež miluje deti a modlí sa za ne každý deň,“ píše sa v úvode. Pápež je známy svojou náklonnosťou k mačkám. **(mok), HN, 5.10.2007**

Deštruoval cirkev?

Ústav pamäti národa má k dispozícii dokument, podľa ktorého bol arcibiskup Ján Sokol zapojený do práce komunistckej kontrarozviedky. Patril do tzv. vplyvovej agentúry a jeho úlohou bolo pôsobiť deštruktívne v katolíckej cirkvi.

Spolupráca Sokola s komunistickou kontrarozviedkou je novou informáciou po odhalení konšpiračného bytu a kontaktoch s riadiacimi dôstojníkmi ŠtB. Jeho správy boli podľa štátnej bezpečnosti mimoriadne cenné a podľa TV JOJ ho využila v boji proti vnútornému nepriateľovi. Vyplýva to z plánu činnosti II. odboru správy ŠtB Bratislava na rok 1984.

Sokol patril k agentom spravodajskej služby, ktorí zanášajú informácie či dezinformácie do nepriateľského prostredia. O jeho kontrarozviednej činnosti sa doteraz nehovorilo. **(az)**

Plus jeden deň, 5.10.2007

Vatikán zverejní procesy proti Templárom

Tajný Vatikánsky archív predstaví na tlačovej konferencii 25. októbra akty z procesu s rytierskym rádom Templárov. Ide o faximile pergamentu, ktorý v roku 2001 našla vo Vatikánskom archíve talianska historička Barbara Fraleová. Samotný pergamen má približne 700 rokov a nachádza sa v ňom prepis vypočúvania Veľkého majstra rádu a jeho predstaviteľov pápežskými vyslancami v roku 1308.

Barbara Fraleová našla tento pergamen úplnou náhodou medzi dokumentmi, kam bol chybné zaradený v 17. storočí a označený za nedôležitý.

Z obsahu textu vyplýva, že templári neboli heretikmi, nehlásali náuku, ktorá by sa nezhodovala s katolíckou. Vtedajší pápež Klement V. ich preto nikdy neodsúdil, ale iba rozpustil v roku 1312.

„Pápežským vyslancom, ktorí ich vypočúvali na zámku Chinon, a to v tajnosti pred francúzskym kráľom, predstaviteľia templárov priznali niektoré neporiadky v ráde. Napríklad iniciálne rituály, ktoré mali jasne pohanský charakter a boli vlastne

skúškami odvahy a vernosti. V celom dokumente však nie je ani zmienka o hlavnom obvinení zo strany francúzskeho kráľa a to, že boli heretikmi. Vtedajší pápež (Klement V.) ich prinútil, aby žiadali o odpustenie a následne ich oslobodil a opätovne začlenil do katolíckej cirkvi, aj keď ich nedokázal zachrániť. Sedemsto rokov sme verili, že Templári zomreli odsúdení pápežom, tento pergamen však dokazuje opak“ zdôraznila historička pre taliansky denník Il Giornale.

Tento jedinečný projekt Vatikánskeho tajného archívu vyjde v limitovanej sérii 799 exemplárov. Dielo patrí do radu Exemplaria Praetiosa, ktorá je najprepracovanejšou sériou dokumentov, doteraz zverejnených pápežským archívom. O Ráde Templárov sa počas storočí vytvorili mnohé legendy. Jedna z najznámejších hovorí, že templár Jacques de Molay pred upálením preklial pápeža Klementa V. a francúzskeho kráľa Filipa nazývaného Pekný. Obidvaja zomreli krátko potom, pápež na úplavicu a kráľ po páde z koňa.

TASR, SME, 5.10.2007